

отъ смъртъ въ животъ. Дѣтето въ утробата на майката не плаче, то само рита: тамъ е другъ животъ. И първото нѣщо, като излѣзе на бѣлия свѣтъ, то трѣбва да заплаче, и вие почувствувате една радостъ. Единъ християнинъ трѣбва да плаче. „Защо си будала, че плачешъ?“ Ще каже нѣксий. — Не е будала. Добръ е, че плаче, не го осждайте. Ако той плаче, то е най-свещеното нѣщо. Истинскиятъ животъ съ плачъ започва. Плачъ трѣбва, ама истински плачъ. И този плачъ ще покаже, че започва новиятъ животъ, ново дишане има. Ония, които не плачатъ, носятъ ги на гробищата. И възрастниятъ не плаче ли, и той отива на гробищата. Защо? Защото не плаче, и тогава другитъ плачатъ заради него, но тѣ плачатъ отъ хрема. Сега не считайте, че искамъ да се подигравамъ съ чувствата ви. Онзи мжжъ, който е биелъ жена си, и тя умрѣла, у него затекатъ четири реда сълзи, и тогава казва: „Марийке, Марийке, колко съмъ виноватъ!“ Тогава той плаче, защото нѣма кой да му готви. Това не е плачъ, това е хрема. Той трѣбваше да плаче, когато тя бѣше жива, а не сега, когато я нѣма вече. Всички тия проявления въ насъ трѣбва да ставатъ отъ дълбоко разбиране. Това е една дълбока философия въ свѣта, единъ великъ моралъ, да не бждемъ дребнави. Съ 10,000 лв. да не ни подкупватъ. Но да знаемъ, че прѣдъ насъ седи едно велико бждеще: *да бждемъ братя, и сестри, и майка на Христа. То е най-великото.* Станалъ ли си братъ, сестра и майка на Христа? Не си. Ще положишъ всичкитъ усилия, за да станешъ. И ще заплачешъ.

Мислете върху тия принципи и работете за тѣхъ. Говоря само за онѣзи, които ще бждатъ ученици. Не искамъ всинца ви да ви турна въ бояджийския купъ, и да ви боядисвамъ. Туй е по закона на свободата. Ни най-малко не искамъ да ви изнасиля. Вие сте се прѣдали на много по-глупави работи. По-умни отъ мене не сте. Въ България по-глупавъ човѣкъ отъ мене нѣма, но другитъ сж десетъ пжти по-глупави отъ мене. Нѣма по-глу-